

Νόμος υπ' αριθμ. 14 τῆς 7ης Μαΐου 1822
περὶ ἀντιμισθίας τῶν στρατευθέντων δι' ἐθνικῶν κτημάτων ¹

Ἀριθ. 14 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ τὴν συνδρομὴν ὅλων ὅσοι εἰμποροῦν νὰ ὀπλοφορήσουν διὰ νὰ ἀποκρουσθῇ ὁ ἐχθρὸς καὶ νὰ στερεωθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους·

Ἐπειδὴ δίκαιον εἶναι οἱ συντρέχοντες εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν σκοπὸν καὶ προκινδυνεύοντες νὰ ἀπολαύσωσι τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των·

Ἐπειδὴ ἡ δικαία αὕτη ἀντιμισθία γινομένη εἰς ἐθνικὴν γῆν καὶ τοὺς ἀμειβομένους εὐχαριστεῖ καὶ τὴν χρηματικὴν ὑστέρησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου θεραπεύει·

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ

τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε

α'. Ὅσοι στρατιῶται εὐρίσκονται ἤδη εἰς δούλευσιν τῆς πατρίδος καὶ ὅσοι εὐοπλοὶ ὄντες καταγραφοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ὡς στρατιῶται, ὅλοι, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν, θέλουν λάβει δι' ἀντιμισθίαν ἀνὰ ἓν στρέμμα γῆς κατὰ μῆνα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταγραφῆς των.

β'. Μερικώτερον, ὅσοι Πελοποννήσιοι στρατιῶται στρατεύουσιν ἔξω τῆς Πελοποννήσου θέλουν λαμβάνει ἀντιμισθίαν ἀνὰ ἓν ἡμίση στρέμμα γῆς ἐθνικῆς κατὰ μῆνα ἕκαστος στρατιώτης.

γ'. Τόσον οἱ εὐρισκόμενοι ἤδη εἰς δούλευσιν καθὼς καὶ ὅσοι θέλουν καταγραφῇ μετέπειτα πρέπει νὰ φανερώσουν πόσον καιρὸν ἀποφασίζουσιν νὰ δουλεύσουν τὴν πατρίδα ὡς στρατιῶται· αὐτὸς ὁ καιρὸς ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ ὀλιγώτερος τῶν ἑξ μηνῶν.

δ'. Εὐθὺς ἀφ' οὗ τελειώσῃ ὁ καιρὸς τῆς δουλεύσεως, τὸν ὁποῖον ἕκαστος τῶν στρατιωτῶν ὑπεσχέθη, ἡ Διοίκησις θέλει δώσει εἰς αὐτὸν στρέμματα γῆς ἀνάλογα μὲ τοὺς μῆνας τοὺς ὁποίους ἐδούλευσε, κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τὴν ὁποίαν θέλει παρρησιάσει ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν των.

ε'. Ἐκαστος τῶν στρατιωτῶν, διὰ νὰ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς γινομένης ἀντιμισθίας, θέλει λάβει παρὰ τῆς Διοικήσεως τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ τῆς κυριότητός του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἣ ὁποία τῷ δίδεται.

1. Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, τόμ. Α', σελ. 167-168.

ζ'. Τὰ στρέμματα γῆς, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤθελον ἀποθάνει εἰς τὸν πόλεμον, θέλουν δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους των δι' ὅλους τοὺς συμφωνηθέντας μῆνας τῆς ἐκδουλεύσεώς των, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ ἂν ἀπέθανον πρὶν τελειώσῃ ἡ συμφωνηθεῖσα διορία.

ζ'. Ὅμοίως, ὅσοι πληγωθέντες δὲν ἤθελον εἶναι ἱκανοὶ πλέον νὰ δουλεύσουν τὴν πατρίδα μὲ τὰ ὅπλα, θέλουν λάβει τὴν ἄδειαν νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν δούλευσιν καὶ θέλουν δοθῇ εἰς αὐτοὺς στρέμματα γῆς ἀνάλογα μὲ ὅσους μῆνας ἐσυμφώνησαν νὰ δουλεύσουν.

η'. Ὅλοι οἱ εὐρισκόμενοι ἤδη εἰς δούλευσιν στρατιωτικὴν, καθὼς καὶ ὅσοι καταγραφοῦν εἰς τὸ ἐξῆς, θέλουν κάμει ὄρκον νὰ εἶναι πιστοὶ εἰς τὴν πατρίδα, νὰ φυλάττωσι τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν καὶ νὰ μὴν ἀφήσουν τὴν δούλευσιν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς ὑποσχέσεώς των.

θ'. Εἰς κανένα δὲν συγχωρεῖται νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα εἰς τὸ ὅποιον κατεγράφη καὶ νὰ περάσῃ εἰς ἄλλο χωρὶς ἄδειαν ἐγγραφον τοῦ ἀρχηγοῦ του.

ι'. Ὅστις παραβῇ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ δύο ἀνωτέρω ἄρθρα χάνει κάθε δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀντιμισθίαν ἢ ὅποια ἀποφασίζεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

ια'. Θέλουν διορισθῇ ἐπιτροπαί, ὅπου ἤθελε κριθῇ εὐλογον, διὰ νὰ καταγράφουν τοὺς θέλοντας νὰ καταγραφοῦν.

ιβ'. Διὰ τὴν καταγραφὴν ἐκείνων οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἤδη εἰς δούλευσιν εἰς τὰ διάφορα σώματα θέλουν σταλῇ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτροπῶν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι, συμφώνως μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν σωμάτων ἐκείνων, θέλουν κάμει τὴν καταγραφὴν τῶν ὅσων θέλουν νὰ καταγραφῶσι.

ιγ'. Εἰς κάθε στρατιώτην καταγραφόμενον θέλει δοθῇ ἓν ἀποδεικτικὸν καταγραφῆς, εἰς τὸ ὅποιον θέλει διαλαμβάνεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου, ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐδόθη, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ καταγραφομένου, ἡ πατρίς του, ὁ τόπος τῆς κατοικίας του, τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκδουλεύσεώς του, αἱ συμφωνίαι καὶ ἡ ἀνάλογος ἀντιμισθία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου· αὐτὸ τὸ ἀποδεικτικὸν θέλει εἶναι ὑπογεγραμμένον ἢ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἢ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους αὐτῆς.

ιδ'. Οἱ κατάλογοι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν εἶναι καταγραμμένα νὰ ὀνόματα τῶν καταγραφομένων θέλουν εἶναι ἀπαράλλακτοι μὲ τὰ διδόμενα ἀποδεικτικά.

ιε'. Οἱ κατάλογοι τῶν καταγραφῶν θέλουν γίνεαι διπλοῖ, διὰ νὰ δοθοῦν τόσον εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ἐκάστου σώματος ὅσον καὶ (εἰς) τὸ Μινιστέριον τοῦ Πολέμου.

ις'. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει διατάξῃ τὰς μεγαλειτέρας ἀμοιβάς τῶν ὁποίων ἤθελαν κριθῇ ἄξιοι αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν.

Οἱ Μινίστροι τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Πολέμου θέλουν ἐνεργήσῃ, ἐφ' ὅσον ἀνή-

κει ἐκάστω, αὐτὸν τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει δημοσιευθῇ καὶ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 7 Μαΐου 1822

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ
Σωτήριος Χαραλάμπης

Προσυπογράφεται

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ἐπικυροῦται

Ἀ. Μαυροκορδάτος
<Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ>

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων
Θ. Νέγρης.

16

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 15 τῆς 9ης Μαΐου 1822
περὶ μετονομασίας τῆς Πεδιάδος εἰς Νέαν Ἐπίδαυρον
καὶ ἐξαιρέσεως τῶν κατοίκων τῆς ἐκ τῆς δεκάτης ¹

Ἀριθ. 15 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ Πεδιάς ἐχρημάτισε τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πληρεξούσιοι παραστάται τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος συναχθέντες ἐσύστησαν τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν τῆς πατρίδος·

Ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἐπιδανυρίδι πλησιεστάτη εἶναι πρὸς τὴν ἀρχαίαν πόλιν Ἐπίδαυρον·

Ἐπειδὴ δίκαιον αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τόσον τῶν Πεδιαδιτῶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νὰ μὴ λησμονήσωσι τὸν τόπον τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως·

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα ἐθεσπίσατο καὶ
τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε

α'. Ἡ Πεδιάς νὰ ὀνομασθῇ Νέα Ἐπίδαυρος.

β'. Ἡ Νέα Ἐπίδαυρος νὰ ὀνομασθῇ πόλις καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πόλεων νὰ καταριθμηθῇ.

γ'. Οἱ πολῖται Ἐπιδανύριοι νὰ μὴν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν· ἡ ἐξαί-

1. Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, τόμ. Α', σελ. 169.

